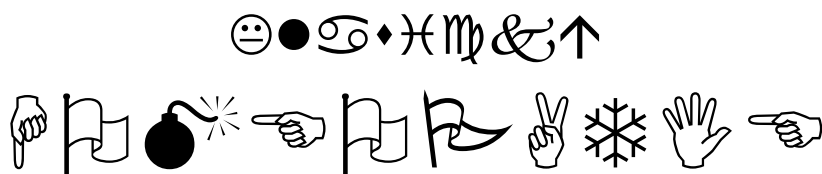

alternativa
alternativa
1
alternativa

číslo 23, ročník 1999

- P. Pudil: *Co mohou mít léky společného?*, str. 3
P. Herscu: *Natrum sulphuricum – málo podávaný lék*, str. 7
L. Ničková: *Rozhovor s Francisem Treuherzem*, str. 18
J.Hardy: *Homeopatická léčba rakoviny*, str. 25
Okénko klasiků: *Eugene Beauharnais*, str. 28
J. Čehovský: *Rodinný portrét*, str. 30

Oznámení

Škola klasické homeopatie, podzim 1999

Program:

Vždy 9.00 – 17.00

11. – 12. 9. Homolka – 2. a 3. roč. a postgraduální kurz: Holandský renomovaný homeopat Dr. Tinus Smits, autor do češtiny přeložené materie mediky, přednáší zejména léky, případy a svou specialitu – rozpoznání a léčbu poškození způsobených očkováním.

18. – 19. 9. FTVS Vokovice – 1. ročník: Zahájení nového, v pořadí již 4., prvního ročníku. Ti, kteří uvažují o studiu a dosud se nepřihlásili, mají možnost se připojit ještě v říjnu – po telefonické dohodě s redakcí Alternativy, která toto školení pořádá.

16. – 17.10 FTVS Vokovice – 1. ročník: Metoda, filosofie, léky, analýzy videopřípadů.

20. – 21.11. Homolka. Všechny ročníky: Dr. J. P. Jansen. Mezinárodně známý holandský homeopat a bývalý šéfredaktor Homeopathic Links. Přednášky budou zaměřeny na metodu v teorii a hlavně v praxi.

11. – 12.12. FTVS Vokovice – 1. ročník

Všechny přednášky jsou otevřeny i pro ty, kteří nejsou pravidelnými studenty Školy klasické homeopatie.

KLASICKÁ HOMEOPATIE č. 23. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 1999.

Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová,, MUDr. Josef Kreml, Ing. Petr Mojžíš, MUDr. Hana Pokorná, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, MUDr. Jaroslav Rychlovský. Šéfredaktor Mgr. Jiří Čehovský, odpovědná redaktorka Mgr. Lenka Ničková .

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: (02) 579 223 02 l. 205, tel./fax: (02) 579 223 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného je 40 Kč. Objednávku časopisu uskutečňte zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 160, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993

Copyright © Alternativa, 1999

Co mohou mít léky společného?

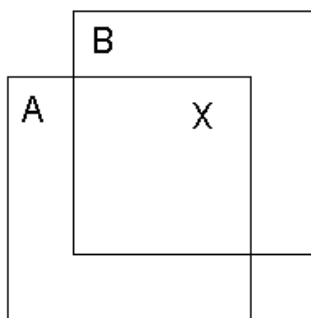
MUDr. Pudil Petr

Delší dobu se chystám napsat něco o simile a similimu a o tom, k jakým závěrům nás podobnost mezi léky svádí. Určitou souvislost jsem našel v zajímavém článku Ing. Vrbíka (20/98), ze kterého bych chtěl vyjít.

Homeopatické vyšetření je proces, během kterého provádíme:

1. sběr pacientových dat, ze kterých:
2. vytváříme co nejkompexnější obraz pacienta, nebo obraz o pacientovi; srovnávání obrazu pacienta a obrazu léku je proces, který nás vede:
3. k výběru léku.

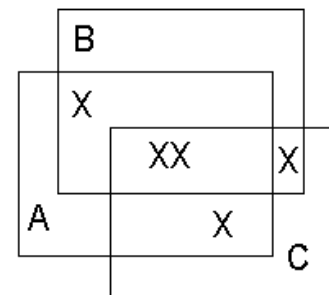
Znalosti o homeopatických léčích se opírají o sběr dat (z provingu, z praxe), jejich součet vytváří ucelený obraz léku. Hledání (konstitučního) léku je proces porovnávání informací o pacientovi s informacemi o léku. V ideálním případě dojde k výběru léku, který je pro daného pacienta similitem. Podání similita ale není v praxi ani u těch nejlepších homeopatů tak časté. Odhaduje se asi na 10 %. Přitom ale počet “dobře léčených” pacientů vidíme v praxi mnohem větší. Dalších asi 10% zůstane zcela bez efektu. U zbylých asi 80 % dojde k uspokojivému hojení. Netýká se třeba vyhojení všech potíží nebo nedojde k úplnému zahojení některých potíží. Tito pacienti nedostali svůj konstituční lék – similitum, ale simile, nějaký lék, který stojí similitu velmi blízko. Čím “blíže” stojí, tím je hojivý proces nápadnější a uspokojivější. Graficky si lze takovou situaci znázornit velmi jednoduše. V praxi ale jde samozřejmě o proces mnohem složitější, obrazy pacienta a léku nejsou jen “dvourozměrné” a váha jednotlivých symptomů je odlišná.

Na obrázku vidíme dva léky, A a B, které se překrývají plochou X. V ní leží totožné společné symptomy obou léků. Zaslouží-li si např. pacient A lék A a dostane-li lék B, může se hojení dát do pohybu díky společným symptomům, ve kterých se oba léky shodují. V praxi to tak ale vůbec nemusí být. Nejvíce bude záležet na tom, o jak silné a jak důležité (ojedinelé, zvláštní, neobvyklé) symptomy v

oblasti X půjde. Mají-li malou hodnotu, pak se po podání léku vůbec nic nezmění. A naopak, čím budou společné symptomy silnější a čím jich bude více a budou-li z různých oblastí (např. z různých oblastí mysli) pak bude efekt simile větší. Hahnemann se tomuto bodu věnoval v paragrafu 153 Organonu, kde píše “...musíme vycházet z nápadnějších, specifických, nezvyklých a charakteristických znaků nemoci. Ty je pak nutno mít zvláště a téměř výlučně na zřeteli...”

Při hledání vhodného léku ale často nejde jen o volbu mezi pouhými dvěma léky, ale jejich počet může být vyšší. Na obrázku jde o možnost mezi třemi léky A, B, C. Vidíme společné výseče X mezi dvěma léky a jedinou výseč XX, společnou všem třem. Proces “hojení” i po podání simile může být různě dlouhý a různě uspokojivý. Ze své praxe zná každý situaci, kdy

“lék pomohl, pak byl opakován a nedělo se vůbec nic”. To ale nemusí být na závadu, statisticky je takových pacientů většina a navíc “hojení” může trvat velmi dlouho a během něho se mohou objevit symptomy, které usnadní pozdější podání správného léku. Rozhodování by měla předcházet dobře provedená repertorizace. Hahnemann říká, že “když si zapíšeme všechny symptomy pacienta, pak je za námi ta nejdůležitější část práce”.

(To může také znamenat, že když vše dobře napíšeme, pak by měl podle našich záznamů najít lék kdokoliv.) Ještě jednou z pera Hahnemanna: "...symptomům všeobecnějším, jako je ztráta chuti k jídlu, bolesti hlavy, ochablost, neklidný spánek, atd. není zapotřebí věnovat větší pozornost, pokud nejsou blíže specifikovány, protože něco tak všeobecného je patrné u téměř každé nemoci a u každého léku..."

Jsou tři zásadní kategorie symptomů: **1. esence, 2. totalita symptomů, 3. key notes (klíčové symptomy)**; (ad 1. Je to pocit z pacienta a jeho příběh. Symptomy ukazují na "genia" určitého léku. Je to víc než výčet symptomů, jsou to "vztahy" mezi symptomy; ad 2. To je lineární záznam. Léčba vychází ze sumarizace symptomů; ad 3. Jsou či nejsou součástí 1. nebo 2. Mají velkou váhu i samy o sobě.)

Když **všechny tři kategorie souvisí s lékem**, který pacientovi podáme (s tím se v praxi setkáme málokdy), je úspěšnost léčby téměř stoprocentní. V ostatních případech jsme rádi, když můžeme podat lék alespoň na základě souhlasu buď "**esence a totality**", nebo "**esence a key notes**". Úspěch léčby bude nižší. (Platí zde, že výběr léku nesmí být kontraindikován jinou informací. Např. uvažujeme o Nux vomica na základě totality a key notes, ale pacient je mírumilovný klid'as!)

Ještě nižší pravděpodobnost vyléčení je při souhlasu jen "totality", nebo jen "esence".

Teď bych se chtěl vrátit k článku Ing. Vrbíka a použít ho jako příklad. Např. esence Lac canina obsahuje známý pocit (Blud), že je špína pod rohožkou. Souvisí to s tím, jak ho lidé, kteří ho mají chránit, týrají. Jeho reakce je, že buď dělá vše pro to, aby lízal pánovi ruku a byl přijat smečkou, nebo překročí-li bití určitou mez, kousne.

Causticum esence je o něčem jiném. Je to nejcitlivější lék na útlak. Chce měnit svět, protože ho prožívá jako nesnesitelný. Má obrovský smysl pro sociální spravedlnost, je citlivý k tomu, co potřebují jiní lidé. V tomto procesu se často musí vzepřít autoritě. Ve svých činech je velmi idealistický. Proto je revolucionář. Je fanatik spravedlnosti. Tento rys vidíme již u dětí, které nesnesou, když je např. spolužák nespravedlivě kárán. Protestují, jsou sami potrestáni a nemyslí na sebe. (V etiologii Causticum mohou být i zklamané lásky. Nebo jsou to následky ztráty dítěte. Následky těžkého dětství, hádání rodičů; "spálené dítě".) Dítě prošlo těžkými situacemi a muselo snášet hodně trápení. Specificky na to reaguje: regresí. Causticum se stáhne na dřívější vzorky chování. Při pokračování oslabení (strasti a trápení)

se stahuje zpět a stále více potřebuje ochranu, pokud ji nenalezne, musí vyvinout strategii, aby se se situací vyrovnal: pomoc, kterou potřebuje, projikuje do ostatních, dává ji ostatním. Zastává se jich, pomáhá jim, dává jim všechnu ochranu a pomoc, kterou by potřeboval sám. (Regrese se projeví v pokračující slabosti i na úrovni tělesné, vede až k ochrnutí tak dobře známému u Caustica, s ekvivalenty: třes, šhubání, křeče, EP, ataxie, poruchy koordinace řeči, koktání, atd.)

Obecně by tedy měla být esence léku všudypřítomná, v každém pacientově kroku, v každém jeho činu, prostupuje celý životní příběh. Dynamika Lac caninum je zvířecí, se zvířecími sny a sexualitou, se schopností kousnout. Naproti tomu esence Causticum je zatvrdnutí, slabost, být v regresi, která ochrnuje, chybí pohyb, strach ho mění v revolucionáře. Při tom je jasné, že můžeme u kterýchkoliv, tedy i u těchto léků najít společný symptom, třeba citlivost na to, jak se k němu chovají rodiče. Oba léky jsou na to citlivé, tento symptom nalezneme v průsečíku X těchto dvou léků, ale u každého z nich tato citlivost vzniká jinou cestou. Citlivost je tedy stejná, symptom je stejný, ale to, co je za ní, je jiné. Lac caninum sleduje a je citlivé na to, jak se k němu chovají v rodině, protože v tom vidí, jak jím opovrhují. Jestliže sourozenci dostávají víc, je to proto, že jim za to nestojí, protože je špatný, špinavý atd. Kdežto Causticum je citlivé na nespravedlnost ke komukoliv, i k sobě. A s tím musí něco dělat.

Vidíme rozdílnou dynamiku a esenci obou léků.

Tím se dostáváme k další velice důležité věci – a v homeopatii ji považujeme za jednu z nejdůležitějších – totiž k tomu, že pacient se prezentuje mnoha symptomy, které, budeme-li je řadit jen jeden za druhým, nás mohou zavést k jinému léku, se kterým má tento lék symptomy společné. Symptomy jsou samozřejmě nápadné a dobře viditelné, klíčem k nalezení léku je teprve pochopení, proč tu určitý symptom je. Teprve pochopení funkce tohoto symptomu nám dá nahlédnout do dynamiky léku. Proto se říká, že symptomy křičí (nápadně se manifestují; jejich sběr nemusí být těžký; a samy o sobě, vyjmuty z aspektu dynamiky léku, mohou být zavádějící), kdežto funkce jen šeptají (je důležité je najít, ale jde to těžko; jsou latentní a vycházejí z podvědomí).

Někdy je sběr symptomů velmi nesnadný, je jich málo, jsou vágní nebo jejich funkci příliš nerozumíme. Pak – jak ukazují i dobře zavedené homeopatické praxe – přichází v úvahu podání léku na základě jiných kritérií než souhlasu totality, esence a key notes, jsou to ale obtížná předepsání, jsou to jakási východiska z nouze, nemělo by k nim prvoplánově docházet

a hlavně je pravděpodobnost vyléčení po těchto předepsáních nízká; nicméně i tak se někdy něco zajímavého stane. Uvedu je za sebou přibližně v takovém pořadí, v jakém klesá pravděpodobnost správného podání.

Jde tedy o podání léku na základě tzv. **“spolehlivých symptomů”** nebo na tzv. **“hlavní patologii”**; nebo na **“od kdy jsou potíže”** (např. změna chování po úrazu hlavy a Natrum sulph.); podle **“3 klíčových příznaků”** ve 3 různých úrovních (je to lepší než “3 klíčové symptomy v jedné oblasti”); či podle **“esence klíčových symptomů”** (jeden silný symptom, který je více méně tím případem, např. symphyseolysa a Trilium pendulum); podle **“tří (dvou) symptomů charakteristických pro určitý lék”**; nebo **“kombinované léky kationt a aniont”** (podle úvahy o dvou skupinách symptomů). Nebo podání **nosody**; nebo podle **“jednoho klíčového symptomu”**. (Nutno ale zdůraznit, že léčebný efekt v těchto případech je již spíše věcí štěstí); **“Čistící léky”** bych uvedl na posledním místě, jde o nejvíce zneužívaný léčebný krok. Je to tím, že léky jako Sulphur, Sepie, Nux vomica, Carbo vegetabilis vždy vyprodukují nějaký obraz. Podáním léku asi neuděláme nic jiného, než že vyvoláme proving v naději, že přinutíme organismus vydat nějaký symptom.

Natrum sulphuricum – málo podávaný lék

Paul Herscu

Převzato z amerického časopisu IFH, 1992

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

Paul Herscu, ND, DHANP, je absolventem National College of Naturopatic Medicine. Žije a pracuje v Amherstu v Massachusetts se svou ženou Amy Rotherbergovou, ND, a se třemi dětmi. Paul učí pětiletý homeopatický kurz na Swedish Academy of Classical Homeopathy v Gotteburgu, ve Švédsku. Přednáší také v Anglii, Kanadě a ve Spojených Státech. Aktivně se účastnil rozvoje Homeopatické akademie naturopatů (HANP) a v současné době je ve výboru HANP. Paul je také zakladatelem a ředitelem New England School of Homeopathy.

Úvod

Budu hovořit o léku Natrum sulphuricum, který je lékem velmi obvyklým, ale ne často předepisovaným. Původně jsem si říkal, že budu předná-

šet případ hodně extrémní, který tento lék ještě lépe charakterizuje. Byl to případ člověka, který spadl, nebo lépe řečeno se skutálel z hory a přežil to. Přednášku jsem chtěl nazvat “Muž, který spadl na zem”, s omluvou Davidu Bowiemu. Je to dosti obvyklý případ Natrum sulphuricum, který sedí na mnohé klíčové i esenciální symptomy léku. Avšak většina pacientů k nám nepřichází s citáty z materie mediky na rtech. Takže ten případ, o kterém chci mluvit, bude spíše o průměrném pacientovi.

Mým cílem je umožnit homeopatovi rozpoznat nejobvyklejší obrazy léků na první pohled. Tento případ jsem vybral z mnoha důvodů. I když se lék může některým zdát jasný, případ nabízí mnohé momenty, kdy v běžné praxi dochází ke zmatkům. Někteří z vás viděli moje video případu Natrum sulphuricum, který měl kašdičkový klíčový symptom a hlavní symptomy léku, takové případy jsou ale vzácné. A tak jsem pro dnešní diskusi vybral typičtější případ.

Než vám přečtu kazuistiku, povím vám stručně, jak se má znalost kombinovaných léků, jako je Natrum sulphuricum, vyvíjela a pak vám poradím, na co se soustředit, když tyto léky předepisujeme. Po přečtení případu pak vyhledáme v materii medice obraz Nat. sulph.

Několik základních věcí o kombinovaných lécích

O Natru sulphuricu jsem se poprvé dočetl před několika lety v Kentově materii medice. Lék se mi zdál dostatečně jasný, stejně jako ostatní léky v té knize. Pak jsem slyšel přednášku Dr. Johna Bastyra o některých lécích, včetně kombinovaných, jako Kali sulphuricum a Natrum phosphoricum a jeho vysvětlení klinické aplikace těchto léků. Jsem velice rád, že Dr. Bastyr je tu dnes s námi.

Později mi kdosi dal neautorizovanou a nepublikovanou kompilaci poznámek studentů z přednášek George Vitoulkase o materii medice. V ní byly i přednášky o Natru sulphuricu, Natru carbonicu a ostatních kombinovaných lécích. Tato informace mě vzrušila. Klinické aspekty těchto léků mi otevřely oči a navíc byly lehké pochopitelné.

Příště jsem se setkal s kombinovanými léky prostřednictvím přítele, který mi pověděl o semináři Dr. Dixita z Indie. Přečetl jsem si případ, který mi ukázal, a vyšlo mi Arsenicum album, které na případ sedělo, jenže případ sám nepůsobil oním nezaměnitelným dojmem Arsenica alba, jak já je chápu. Dalšími možnostmi byla China a Ferrum metallicum. Správným lékem

bylo Chininum arsenicosum, lék, o kterém jsem nikdy neslyšel. Pak jsme s přítelem o kombinovaných léčích začali diskutovat.

O několik let později se Dr. Roger Morrison vrátil z Řecka a uspořádal obšírnou sérii přednášek o kombinovaných léčích, probíral tehdy jednu skupinu po druhé. To bylo velmi zajímavé.

Ze čtení, poslouchání a praxe se mnozí homeopaté naučili docela zručně tyto léky nacházet a používat a nyní o nich přednášejí. V ročním kurzu, nabízeném New England School of Homeopathy, popisují tyto léky za pomoci obrazu “světa jako celku”. Ve světě homeopatie máme kontinenty (jako je Sulphur), velké země (jako je Nitricum acidum), a pohoří (jako jsou kombinované léky, oblast Natrum nebo Calcarea například).

Stejně jako v zeměpise, i v homeopatii se každé pohoří nachází v určité základní oblasti, zatímco každá hora v onom pohoří má své vlastní, nezaměnitelné charakteristické rysy, ať je to vrcholek, jezero nebo ledovec. Dobrým příkladem jsou třeba Skalisté hory. Můžete se dívat na horu a podle neobvykle hrubé skály poznáte, že patří do pohoří Skalistých, ale nebudete vědět, na kterou horu se to díváte. Stejně je to i v homeopatii. Postupně se naučíte vycítit, že jde o Carbon, Kali, Calcarea nebo Natrum.

Když si přečteme materiály z Homeopatické akademie naturopatických lékařů a z konferencí Mezinárodní organizace pro homeopatii, zjistíme, že o kombinovaných léčích se hovoří stále více. Je vzrušující, že se ve Spojených státech pochopení těchto léků tak šíří.

Jak předepisovat kombinované léky?

Některé kombinované léky jsou specifické pro určitý orgán nebo chorobu, podobně jako homeopatické preparáty, které se prodávají v obchodech se zdravou výživou na dutiny, alergie a jiné potíže. (Poznámka redaktora: Tento typ “kombinovaných léků” se obvykle skládá z několika homeopatických léků a často se předepisují rutinně, čili na alopatické bázi.)

Na druhé straně kombinované léky, o kterých mluvím, jsou chemické soli různých prvků, které jsou často samy vyzkoušenými homeopatiky. Tyto kombinované léky se však staly samostatnými léky, jejich obrazy v materii medicie jsou podloženy provingy či spíše klinickou praxí. Předepisují se nyní podle svých vlastních symptomů, čímž naplňují homeopatickou filozofii. Mnohé z těchto léků neprošly provingy a praxe a zkušenosti homeopata musí vést ke správnému předepsání. Jedině tehdy, když se vzájemně podělíme o své zkušenosti, se naše vědění znásobí.

Tyto léky jsou složeny ze dvou částí, a proto se diskuse do této chvíle soustředily na hledání kombinovaného léku podle symptomů každého z kořenových léků plus několik klíčových symptomů léku kombinovaného. Obraz v materii medicae byl podán jako jednoduchá kombinace symptomů každého původního léku a symptomů patřících léku samotnému. Já si ale myslím, že když se do těchto případů ponoříte nebo jste tento lék podávali pacientům častěji, začíná být jasné, že každý kombinovaný lék má přinejmenším tři subtypy symptomů, které jsou k němu přidruženy, některé blíže k jednomu léku, některé k druhému a některé uprostřed, zděděné rovným dílem od rodičovských léků. Je to jako v mé vlastní rodině, kde jedno dítě je po mně, druhé po manželce a třetí je ještě příliš malé, aby se to poznalo.

A proto můžeme mít malou, obézní *Calcarea phosphorica* i vysokou, hubenou *Calcarea phosphorica*. Jedna je blíže *Calcarea carbonica* a bude mít víc rysů tohoto léku, zatímco druhá je blíž pólu *Phosphoru* a bude se s ním dělit o množství symptomů.

Důvod, proč je nutné toto vyjasnit a proč dnes zavádím diskusi na toto téma, je, že když člověk slyší o těchto lécích, předpokládá, že najde rovnoměrnou směs obou základních léků. To je ale velká chyba. Mnoho případů bude vypadat hodně jako jeden ze základních léků, tak třeba *Sulphur*, ale když lék podáte, nefunguje. To proto, že pacient potřeboval *Natrum sulphuricum*, ale má 90% symptomů v poli *Sulphuru* a jen 10% v poli *Natrum*. I když většina symptomů ukazuje na *Sulphur*, pacient potřebuje *Natrum sulphuricum*.

A tak doufám, že od této chvíle si budeme pamatovat tento důležitý fakt, až budeme tyto léky učit. Je nezbytně nutné mít v hlavě přesný klinický obraz, avšak kombinované léky přesný obraz neposkytují. Obraz je proměnlivý.

Přichází ke mně mnoho pacientů od dobrých homeopatů, kteří nebyli schopni jim pomoci. Často potřebují některý kombinovaný lék, jako například *Natrum sulphuricum*. Tito homeopaté mi často říkávají, že se jim nepodařilo lék najít, protože čekali, že musí objevit poměr 50:50 vlastností obou základních léků, aby uvažovali o kombinovaném léku. Vůbec je nenapadlo, že by měli hledat poměr 90% symptomů jednoho léku a 10% symptomů léku druhého.

A aby to nebylo tak jednoduché, *Natrum sulphuricum* je kombinací tří základních léků: *Natrum muriaticum*, *Sulphur* a *Meddorrhinum*.

Případ: opakované záněty horních cest dýchacích

Žena, 20 let, první návštěva. Pacientka je asi 170 cm vysoká a váží 62 kg. Hlavní potíže: infekce horních cest dýchacích, které se časem zhoršují (3). Zdá se velice milá, plachá a na svůj věk vypadá poněkud nezralá. Ve tváři má výraz smutku a nevyhledává oční kontakt.

Následuje přepis pacientčinych vlastních slov:

Pořád mám rýnu nebo alergie (3) a nevím proč. Dostanu bronchitidu a streptokokovou infekci pokaždé, když se třeba jen trochu nachladím. Mám v krku boláky, o kterých mi řekli, že je to virová infekce, ale myslím, že tak často bych je mít nemusela. Poslední dobou mám astma (3), nedýchá se mi dobře, po probuzení. A pak pořád ta rýma.

Probudím se s astmatickým kašlem (2) a v plicích mám nějakou hmotu. Během dne se to zlepšuje, někdy také, když jsem venku (2).

Obvykle se často cítím nemocná.

Ráno (2) mám většinou všechno ucpané a chvíli to trvá, než se dám do pohybu.

Hodně to ve mně hvízdá (3), to jsem nikdy neměla.

Pro úlevu беру antihistaminika, ale snažím se jich nebrat příliš mnoho.

Pořádně mě to astma vezme, kdykoliv se dostanu do styku s kočkami (3).

To hvízdání je horší ráno (3), když utíkám (2) a když jdu do schodů (2), taky při namáhavém sportu (2). Je to lepší, když nejím nic s kvasnicemi a když na to nemyslím (2). Relaxace zlepšuje. Dělá mi velké starosti, že nedýchám správně (2).

Vykašlávám nažloutlou (3), nahnědlou, hustou (3) hmotu.

To hvízdání mám asi půl roku.

Už jsem si zvykla, že pořád kašlu, mám totiž stále bronchitidu.

Byla jsem adoptovaná, ale říkali mi, že jsem bronchitidu často mívala i jako malá (2).

Myslím, že streptokokové infekce souvisí s astmatem, protože to ve mně hvízdá, kdykoliv mě rozbolí v krku (3).

Původně, když se to všechno začalo zhoršovat, mi bývalo hůř v létě. V noci jsem chodila běhat, ale prostě jsem nemohla popadnout dech (2).

Teď dostanu bronchitidu v zimě i v létě – vlastně kdykoliv. Zdá se, že kdykoliv jsem nachlazená, vyvine se z toho bronchitida (3).

Mám ještě další dvě potíže, a to se střevy a s plíť.

Celý život jsem mívala zácpu. Nešla jsem třeba čtyři dny a pak jsem musela běhat celý den, celý den jsem měla průjem (3). Obvykle беру vlákninu, abych mohla jít na velkou. Držela jsem dietu, které se říká “kvasnicový

syndrom”, ale já potřebuju cukr, tak jsem dvakrát podváděla. Mám na cukru závislost (3). Od té diety se cítím dobře. Skoro celý život se mi zácpa střídala s průjmy a já myslela, že je to normální. Když mám zácpu, prostě nemám žádné nucení. Bolí mě žaludek a jsem nafouklá. Měla jsem hemoroidy, které krvácely, když jsem šla na velkou. Někdy jsem šla těžko proto, že to bolelo.

Posledních pár týdnů až měsíců se mi udělala vyrážka, ale nevím z čeho (2). Mám ji na zádech a ramenou. Svědí mě pokožka (3). Když se poškrábu, zčervená a vypadá jako neštovice. Kůže mě svědí, také když jsem v blízkosti koček (3). Pupence zůstanou na kůži asi dva dny a pak zmizí. Když už jsme u koček, je-li kočka někde nablízku, okamžitě začnu kýchat, kašlat, teče mi z očí a dostanu vyrážku (3).

Nikdy jsem neměla bradavice ani mateřská znaménka.

V ústech se mi dělá spousta vředů (2). Když si čistím zuby nebo něco tvrdého jím, třeba ořechy, udělají se mi vředy. Trvají vždycky asi týden.

Poslední dva roky mě vždycky chvíli po jídle bolí žaludek. Trvá to asi hodinu a pak to přejde. Myslím, že jím příliš rychle, jsem pořád ve spěchu.

Mívala jsem gastritidu (3), s velkými bolestmi v žaludku. O mnoho let později mě začala strašně bolest střeva, tak jsme jeli do nemocnice. Řekli mi, že je po podrážděné střevu. Teď mě prostě občas bolívá břicho (3), dost často. Asi proto, že nechodím pravidelně na velkou.

Když nejím, klesne mi energie. Jsem velmi unavená, obzvláště kolem 11 hodiny dopoledne (3), tehdy pravidelně potřebuju svačinu.

Mívám strašnou chuť na čokoládu (3), pizzu, sůl (2), hranolky a sladké (3). Ráda vypiju tři sklenice mléka denně (3). Miluju mozarellu, nic ostrého. Nesnáším vajíčka (3), tučné (3) a ryby (3). Jím mrkev a některou syrovou zeleninu, ale nerada ji uvařenou. Miluju brambory. Nikdy bych nepožila syrovou cibuli. (3). Mám ráda ovoce (3), ananas, melouny, jablka (sladká) a pomeranče (2). Mám ráda citronovou chuť.

Od deseti let jsem mívala opakované infekty močových cest.

Také mívám dost často kvasinkové infekce (3), s výtokem a prudkým svěděním. (3). To poslední mám teď asi tři měsíce a ještě to trvá. Někdy z toho mám červenou vyrážku (2). Výtok je hustý a někdy bílý. Poprvé jsem to dostala před třemi, čtyřmi lety. Před čtyřmi lety jsem brala antibiotika na akné a pak začla ta vaginitida. Mívala jsem ošklivé akné v obličeji.

Menstruaci mám pravidelnou, trvá asi pět nebo šest dní, obvykle krvácím tak středně. V krvi je hodně sraženin, jsou tmavé i světle červené. Dva dny před menses mám křeče v břiše a trochu mě bolí záda. Den před začát-

kem je ze mě troska.(3). Když se na mě křivě podíváte, rozpláču se. Natečou mi prsa a jsou bolestivá dva dny před začátkem krvácení. Také dostanu zácpu, průjem a akné a mám strašnou chuť na čokoládu.

Vzbudím se uprostřed noci a teče mi z nosu nebo kašlu a mám sevřený hrudník (3). Tohle bývá brzy ráno, tak ve 3, ve 4 hodiny (3).

Měla bych vstávat v 8 hodin, ale někdy jsem tak unavená, že prostě zase usnu. Při probuzení jsem obluzená a astmaticky dýchám (2).

Když se v noci vzbudím, čtu si. Musím se podložit polštáři, abych mohla dýchat.

Rodiče mi říkají, že když spím, dělám zvuky, třeba něco vykašlávám nebo špatně dýchám. Celý den mě svědí v krku.

Ve spaní jsem přikrytá.

Mám křeče v prstech u nohou a v kotnících, budí mě to (2).

Někdy mívám k ránu noční můry (3), že jsou v domě cizí lidé, kteří tam nemají co dělat (3). Dnes ráno se mi to zdálo.

Když se vzbudím, nějakou dobu kašlu (3), abych se zbavila nečistot z plic, někdy kašlu deset minut.

Mívám migrény (3). Točí se mi hlava (2) a musím si lehnout v tmavé místnosti a spát, bolest přejde, když se vyzvracím (3). Migrény začínají v čele a za očima a bolest obvykle přetrvává nad pravým okem. Bolest buší a tepe.

Tyhle bolesti hlavy mám asi od 15 let. Obvykle nejsou tak zlé, ale poslední dobou se horší. Pokaždé ta další je horší než ta předešlá. Dostávám je každé dva měsíce.

Když dostanu migrénu, zabalím se do přikrývek a snažím se usnout.

Jsem normálně bledá, ale když mě bolí hlava, jsem ještě bledší (2).

Ty bolesti přicházejí jen tak, bez důvodu. Jsem třeba ve škole a trochu ve stresu, ale je to normální stres, nic zvláštního. Nemají nějakou zvláštní příčinu.

Nosím sluneční brýle, vidím dobře.

Ze slunce mě hlava nebolí.

Tatínek mi hlavu vždycky pevně ováže, to hodně pomáhá (3).

Vyspím se, pak se vyzvracím a pak mě bolest hlavy přejde.

Myslím, že bych vám měla říct o něčem moc divném, co se mi stalo. Jednou to bylo, když jsem šla ze školy, a pak jednou po probuzení. Začal mi mravenčit jazyk (2), vzbudila jsem se tím mravenčením (2). Myslela jsem si, že jsem se asi praštila do hlavy. Věděla jsem třeba, co chci říct, ale nemohla to ze sebe vypravít (3). Nedokázala jsem artikulovat (3). Jazyk mi

zmrtvěl, nemohla jsem s ním pohnout (3). Myslím, že poprvé mi řekli, že to byl otřes mozku. To mi bylo dvanáct, podruhé se to stalo asi v patnácti. Myslím, že jsem se v noci uhodila, ale nejsem si jistá. Ve spánku se hodně pohybuju, mluvím, vydávám divné zvuky a chodím. Také ve spaní sliním.

Někdy, když nemůžu dobře dýchat, otevřu okno nebo se odkryju.

Náladu mám obvykle dobrou, pokud nemám migrénu nebo nejsem před menstruací. Když mám migrénu, jsem obluzená a unavená. Nechci s nikým mluvit a chci jenom spát.

Bývám hodně emocionální, často jsem smutná (2). Lehce se rozpláču (3). Jsem ráda sama (2). Máma na mě obvykle křikne: “Proč brečíš?” Ale táta se většinou snaží zjistit, co mi je. Rozpláče mě všechno (3). Třeba když zkazím test, tak brečím.

Pořád nevím, co si mám se svým životem počít. Někdy si říkám, že nemám žádný cíl, a to si říkám často, pak kvůli tomu brečím.

Těžko se rozhoduju. Dlouho mi trvá, než se rozhodnu, co si vezmu na sebe.

Jsem podřídívá a obvykle dělám to, co chtějí dělat kamarádi.

Mívám strach o mámu (3), když se opozdí. O tátu se nebojím, protože je alkoholik. Může se opozdit o čtyři hodiny, ale já vím, kde je. Když se opozdí máma, mám velké starosti.

Můj táta hodně pije. Pláču kvůli němu často a měla jsem z toho depresi (3).

Mám dvě blízké přítelkyně a hodně kamarádů.

Řekla bych, že polovinu času si přeju společnost a tu druhou půlku chci být sama.

Ve škole mívám dvojky a trojky. Když v domácím úkolu udělám chybu, prostě to přeškrtnu a opravím.

Jsem také trochu klaustrofobická.

Když mám depresi, chci být sama (2).

Se svými přáteli dokážu mluvit o tom, že je táta alkoholik. Svírá se mi hrudník a vzdychám.

Zlobí mě hodně zátylek, z práce. Dokud jsem nechodila do práce, neměla jsem potíže.

Někdy mi cukají oči.

Dobře se cítím u moře (3). Byla jsem u moře celý měsíc a bylo mi dobře. Je to u mě neobvyklé, cítit se dobře celý měsíc. Strašně ráda plavu v moři.

Jsem zimomřivější než ostatní, i když nesnáším vydýchaný vzduch a často větrám. V zimě nosím rukavice.

Dvakrát jsem si zlomila ruku při pádu, ale pokaždé se dobře zhojila.

Analýza případu: třídění symptomů

Jeden ze způsobů, jak se na případ dívám, je podle lokalizace potíží. V tomto případě sídlem potíží byly plíce a respirační systém, střevo, pokožka, hlava, náladovost s depresí a poruchy spánku. Než se pustím do podrobností, vždycky se nejdřív na chvíli jen tak zamyslím. Obraz, který se vynoří přísně podle lokalizace hlavních obtíží skutečně může být vodítkem k léku. V tomto případě jsou všechna místa na těle dívky místy působení léku Natrum sulphuricum.

A teď se věnujme podrobnostem. Infekce horních cest dýchacích, které vedou k astmatu, jsou u tohoto léku velmi obvyklé, obzvláště jsou-li doprovázeny nažloutlými výtoky. Měl bych se tu zmínit i o tom, že infekce horních cest dýchacích, které jsou zhoršené přítomností koček, jsou obvyklé u mnoha léků. Pacientčina reakce na kočky pěkně demonstruje tuberkulózní miasma.

Touha po sladkém a průjem patří k Natru sulphuricu a Sulphuru. Vyrážky na kůži mají tyto léky také.

Vředy v ústech patří k Medorrhinu a Natru muriaticu.

Úbytek energie v 11 hodin dopoledne má Sulphur.

Chutě pacientky na některá jídla mívá Sulphur, Natrum muriaticum a Medorrhinum. Toto pěkně dokumentuje souhrn těchto tří léků uvnitř jednoho léku kombinovaného.

Kvasinkové infekce patří k Sulphuru a Medorrhinu.

Častý sklon plakat se zdá mnohem větší, než bývá u Natra muriatica. Možná je to aspekt Medorrhina, který tento lék činí tak plačtivým.

Buzení ve 3 nebo ve 4 hodiny mívá Natrum sulphuricum, obzvláště když se budí s astmatickým dýcháním.

Noční můry mívá Natrum muriaticum.

Migrény konstitučně patří k Natru muriaticu, ale akutní obraz je Sanguinaria.

Etiologie úrazu hlavy bývá u Natra sulphurica. Fakt, že bolest hlavy zhoršuje slunce, poukazuje na skutečnost, že to nebude jednoduchý případ Natra muriatica.

Náměsíčnost patří k Natru muriaticu.

Odkrývání se v noci má Sulphur a Medorrhinum.

Nálada odpovídá Natru muriaticu, i když znovu zdůrazňuji, že podle mě na Natrum muriaticum pláče až příliš.

Úzkosti kolem rodičů patří k Natru muriaticu i k Sulphuru.

Klaustrofóbií mívá Natrum muriaticum.

Pacientčiny emoce dobře odpovídají obrazu Ignatie.

Zlepšení u moře se obvykle u Natra sulphurica neobjevuje (možná kvůli složce Natra muriatica), ale pokud je složka Medorrhina dost silná, zlepšení se může odehrát.

Jak je vidět, mnohé z těchto symptomů se nacházejí u jednoho nebo u všech základních léků. A právě souhra těchto jednotlivých léků mi připomene lék správný. Toto si musíme obzvlášť zapamatovat, protože je velice pravděpodobné, že repertorium nebude mít onen kombinovaný lék v rubrice, kterou vyhledáte. Z hlediska praxe jsou tyto léky pro nás nové.

Plán podání: Natrum sulphuricum 200C, jedna dávka

Kontrola: Lék zabral.

Měsíc po první návštěvě:

- Je mi mnohem líp.
- Dýchám skvěle.
- Nebudím se brzy ráno a lépe spím.
- Jsem šťastná, je to zvláštní. Jsem aktivní.
- Nemám už pořád pocit, že mám rýmu. Můžu běhat.
- Už nemám vyrážky, ale kvasinkové infekce mě pořád trápí. Svědí to, ale nemám výtok.
- Zácpa se upravila, na velkou chodím každé dva dny.
- Už mě nebolí žaludek.
- Při menstruaci jsem měla mnohem horší pleť než obvykle. Menstruace byla obvyklá.
- Už nemám křeče v kotnících.
- Pořád mám noční můry.
- Pořád jsem unavená kolem 11 hodiny dopoledne, ale ne příliš.
- Nemám migrény.
- Dřív jsem si myslívala, že nemám kontrolu nad svým životem, nemohla jsem dělat plány kvůli své nemoci. Teď je to jinak.

Zhodnocení: pacientka se cítí velmi dobře. Specifické symptomy Natra sulphurica mizí, takže víme, že lék zafungoval.

Plán: čekat.

O pět měsíců později:

- Cítím se dobře, ale ta kvasinková infekce mě vážně štvě (3). Zkoušela jsem jogurt a jogurtové kultury, četla jsem spoustu knih. Zkusila jsem už všechno. Hlavně jde o to svědění (3). Výtok je velmi slabý. Okolí je občas zarudlé a odřené. Výtok je hustší kolem menstruace. Budím se kolem 3. hodiny, abych se vykoukala, aby to tolik nesvědilo (3).
- Když si vezmu nylonové punčochy, udělá se mi divná vyrážka na vnitřní straně stehna. Když si nohy holím, také mám vyrážku.
- Jsem dost ve stresu. Dělal jsem spoustu testů. Chci být sama a plakat (2). Po večeři si vždycky vlezu do postele a pláču, dokud neusnu (3). Prostě nechci s nikým být (2). Mám depresi, a když se na mě někdo křivě podívá, začnu plakat (2).
- Chovám se slušně, ale takové ty obvyklé potíže s muži mě vždycky na pár dní vykocejí.
- Menstruace je v pořádku.
- Hlava mě nebolí.
- Astma je v pořádku.
- Vůbec jsem nebyla nemocná.
- Mám infekci dásní a musím si nechat vytrhnout zub moudrosti. Skoro si nemůžu čistit zuby, jak krvácím. Mám z toho depresi (2).
- Jím, spím a dělám všechny obvyklé věci jen proto, že musím. Už nemám sebevražedné myšlenky.
- (Zeptal jsem se jí na jejího přítele). To je právě to. Všechno bylo v pořádku, chodili jsme spolu, byla jsem na něj zvyklá. Teď se ale rozhodl, že náš vztah skončí, protože byl se svou bývalou snoubenkou. Když ho potkám venku, vůbec si mě nevšímá. Pak mi zavolá, přijde a myslí si, že je všechno v pořádku. Je takový horký a zase chladný. Včera bylo sv. Valentýna a on ani nezavolal. Budu na něj muset zapomenout. Moc dobře mi z toho není. Jsem z toho vztahu dost zmatená, ale teď chápou, že je konec.
- Nespím dobře. Budím se každé dvě hodiny. Poslední dobou pravidelně ve 3 hodiny (3). Trvá mi asi půl hodiny, než zase usnu. Jsem raději přikrytá. Zdají se mi divné sny (3) o podivných věcech, jako třeba že si jdu pro výsledky krevních testů a zjišťuji, že jsem těhotná. Víím, že je to vyloučené, ale vzbudím se nervózní. Když se vzbudím, svědčí mě to (3), ale nevím, jestli mě budí to svědění.

- Snoubenec mojí sestry chodí do práce hodně brzy. To bdím třeba dvě hodiny, protože dělá rámus, ale když mám vstávat já, nemůžu. Vzpomínám si na svoje sny, i když mám pocit, že už nikdy nebudu spát (2).
- Jsem tak napjatá. Poslední dobou se mi ani nechce zůstat vzhůru, tak chodím do postele v 8 večer.
- Začala jsem mít podivnou chuť na zmrzlinu (3) a čokoládu, vlastně vůbec na sladké (3). Nesnáším vajíčka (3), ryby (3). Někdy jím mexické jídlo. Denně vypiju osm sklenic tekutiny, horké i studené, piju hodně mléka.
- Už mám zase zácpu. Třeba ji nemám týden a pak se zase objeví. Mám trochu svědění kolem konečníku.

Závěr: Léčba nepokračuje moc dobře. Infekce pokožky a kvasinkové infekce znovu vzplanuly, obě vypadají na Sulphur nebo Medorrhinum. Ale fakt, že ji budí ve 3 hodiny v noci, znovu ukazují na Natrum sulphuricum. Její nálady odpovídají Natru muriaticu, Natru sulphuricu, Medorrhinu. Spánek vypadá na Sulphur, Natrum muriaticum a Natrum sulphuricum. Chutě na zmrzlinu a čokoládu jednoznačně patří Sulphuru.

Plán: Podat Natrum sulphuricum 200C, jednu dávku, protože se vrátily některé staré symptomy, které už dříve vymizely.

O rok a půl později

Pacientka nemá žádné potíže, kromě nesvědivého, nedráždivého výtoku. Diskuse o tom, proč jsme se rozhodli ponechat kvasinkovou infekci bez léčby, by byla dobrým tématem na konferenci příští rok.

(Dokončení v příštím čísle)

Interview

Rozhovor s Francisem Treuherzem

Natočila a přeložila Mgr. Lenka Ničková

Všichni studenti Školy klasické homeopatie Mgr. Čehovského mají nepochybně v živé paměti několik případů brilantního homeopatického zásahu v případech ohrožujících život, které nám na jaře tohoto roku prezentoval sám aktér jednoho z nich, britský sociolog a homeopat Francis Treuherz. Že se při nálezů akutní peritonitidy odmítl podrobit operaci, která se zdála nevyhnutelná, a sám se vyléčil homeopatickým způsobem, svědčí o jeho nezvratné důvěře v tuto léčebnou metodu.

Zde je pár jeho postřehů a názorů, jak jsem je měla příležitost zachytit při interview, které poskytl Čs. rozhlasu, a při pozdějším přátelském posezení.

Red.: Jak jste se dostal k homeopatii?

F.T.: To bylo tak. Jednou jsem u svého zubaře zavtipkoval o nečistých injekčních stříkačkách. Dostal jsem totiž na poušti hepatitidu a od té doby jsem stále nebyl ve své kůži, trpěl jsem únavami atd. Zubař mi řekl: Přestaňte si ze mně střílet, můj bratr je homeopat, jděte za ním. Tak jsem šel a výsledek byl skutečně pozoruhodný. To bylo v sedmdesátých letech, kdy na trhu bylo jen málo nových homeopatických knih. Tak jsem si koupil pár starých. Začal jsem je vážně studovat a přemýšlel jsem o tom, že napíšu dějiny homeopatie. Tehdy v Londýně otevřeli College of Homoeopathy a já, i když jsem se stále zajímal především o historii homeopatie, jsem tam pilně studoval a nakonec jsem se, jak vidíte, stal sám homeopatem. Polovinu týdne pracuji ve své soukromé ordinaci, polovinu ve státních zdravotnických zařízeních, kde pomáhám klasickým lékařům s pacienty, které nemohou vyléčit nebo jimž dávají příliš mnoho konvenčních léků. A v té "třetí půlce" týdne se snažím zkompileovat obsahy všech starých a starších knih do počítačového programu. Já sám mám doma přes čtyři tisíce svazků homeopatické literatury.

Nakolik jsem homeopatii oddán vám doloží skutečnost, že se nedávno přišli z našeho dětského oddělení zdravotního střediska zeptat, jestli je můj pětiletý syn ještě naživu, že totiž nikdy nechodí k doktorovi.

Red.: Na přednášce jste hovořil převážně o akutních podáních...

F.T.: Ano, ale to bylo proto, že mi byly pokládány takové otázky. Přivezl jsem s sebou plnou tašku chronických případů, které jsem neprezentoval a hovořil jsem o jiných, protože to vyplynulo z otázek.

Red.: Chronické případy by nás jistě byly také zajímaly.

F.T.: Ano, ale jestliže vaši kolegové dělají především chronické případy, pak se tu dnes naučili něco nového. Víte, je to otázka odvahy. Vy samosebou můžete pacientovi říct při akutní příhodě, aby šel do nemocnice, když homeopatický lék nefunguje, jako by to udělal normální občan, ale když mu dáte správný lék a on se uzdraví, všichni to považují za zázrak. Prostě se nesmíte bát. Všichni víme, že homeopatie je napůl inspirace a napůl tvrdá práce, že?

Red.: Víte, problém je, že my všichni tady máme pocit, že toho ještě nevíme dost.

F.T.: Proto jsem mluvil o případě Gelsemium. Všichni víme, že Gelsemium má onemocnění ze špatných zpráv, že léčí chřipku, která se objevuje v pozdním létě a na podzim, že pomáhá při trémě. A v onom případě obrny špatná zpráva celým případem procházela – to všechno jsme se vlastně dávno učili, dávno to víme, jen to umět použít.

Red.: Jak se vám líbí Praha?

F.T.: Když mě Jiří pozval, nechtěl jsem sem jet. Pro mě je střední Evropa plná duchů, protože jsem židovského původu. Také jsem nechtěl učit v sobotu, chtěl jsem jít do synagogy. Ale Jiří na tom trval a Misha (Norland – pozn. překl.) také říkal, abych jel, tak jsem jel. Ale na přednášce jsem záměrně nejprve hovořil o židovských pacientech. Možná je to sebeobrana, proto jsem také začal tím historickým expozé, prostě abych publiku vysvětlil, odkud pocházím, a když se jim to nebude líbit, směla, jsem, jaký jsem. Přiletěl jsem v pátek, a když jsem se v devět hodin díval na Prahu z Karlova mostu, její krása mě zasáhla. Hned v pátek dopoledne jsem šel do Židovského muzea a do synagog. Bylo to nádherné. Večer jsem se šel do Staronové synagogy před šabatem pomodlit. A představte si, že synagogu po delší rekonstrukci právě otevřeli a tohle tam byla první bohoslužba. Já to nevěděl. Měli tam světoznámého židovského katora, zpěváka náboženských písní, je to Američan a já ho nikdy v životě neslyšel, jmenuje se Joseph Malovany. Samotná bohoslužba, která obvykle trvá tak třičtvrtě hodiny, tentokrát trvala dvě a čtvrt hodiny a “ani jedno oko nezůstalo suché”, jak se říká. Já sám jsem se ovládl až v metru – byla to pro mě velmi hluboká a naprosto nečekaná náboženská zkušenost. A proto jsem tedy začal přednášku tím případem židovského starce, uprchlíka z Prahy.

Říkávali nám, abychom nikdy nebrali pacienty, kteří byli víc než deset let na kortikoidech. On bral kortikoidy přes dvacet let. Měl strašnou osteoporózu a také černý kašel, který ve dvaosmdesáti dostal od svých vnoučat. Dal jsem mu lék, akutní lék na černý kašel, 200 C –

Red.: My jsme ale slyšeli, že se starým lidem nemají dávat vysoké potence –

F.T.: Nemají, ale tohle byl silný starý člověk. A když potom zemřel –

Red.: Tak on zemřel?

F.T.: Později, za čas, jak to tak bývá, že... tak jeho rodina požádala moji ženu, aby za něj sloužila mši – moje žena je totiž rabínka. No a proč to říkám – já totiž ještě nikdy do té doby neměl pacienta, o kterého jsem se staral za života a moje žena po smrti.

Red.: Řekněte mi něco o sobě. Odkud je vaše rodina?

F.T.: Moje rodina pochází z Berlína, rodina mojí matky ale částečně pochází z Holandska. Rodiče se setkali v Anglii jako uprchlíci ve třicátých letech a já se narodil na severu Anglie v roce 1941.

Red.: Vy jste ortodoxní rodina?

F.T.: Ne, to bych neřekl, ale jsem členem tradiční židovské komunity. Jsem asi fundamentalista, rád dodržuji židovské tradice, rád se účastním židovského způsobu život, myslím, že je to pro mě a moji rodinu dobré, dodržovat tradice, které jsou pozitivní, a řídit se etikou, jež k nim patří.

Red.: A studoval jste sociologii?

F.T.: Ne, nejdřív jsem studoval hebrejštinu a získal diplom, pak jsem začal studovat sociologii. A právě když jsem organizoval denní pečovatelský program pro staré lidi a učil na univerzitě sociální pracovníky, jsem se stal homeopatickým pacientem.

Red.: Často slýcháme, že homeopatie je pro mnoho lidí cosi jako zjevení. Co byste k tomu řekl?

F.T.: Ano, nepochybně. Takové věci se prostě běžně nestávají. Mě zlobila játra několik let po žloutence, měl jsem i lupénku, na kterou mi dávali různé nepříjemně páchnoucí masti, které stejně nepomáhaly. A pak jsem vzal jednu malou kuličku a vše se změnilo. Nedlouho potom jsem viděl, jak malý chlapec spadl z chůd. A jedna ta chůda praštila do hlavy malou holčičku. Dal jsem jí Arniku, ona vstala a hrála si dál.

Red.: Kdy jste začal praktikovat homeopatii?

F.T.: Já ze začátku neléčil, podat Arniku nic není. Vždycky jsem ale dělal první pomoc. Později, když už jsem homeopatii vážně studoval, jsem byl naproti dětskému hřišti a přátelé a známí za mnou neustále chodili s dětmi s nějakými zraněními či modřinami.

Red.: Proč je podle vašeho názoru homeopatie pronásledována, tedy přinejmenším ve střední Evropě, v posttotalitních zemích?

F.T.: Jako všude jinde – je to způsobeno nejednotností, homeopaté se mezi sebou hádají, profesionální žárlivostí a také farmaceutické společnosti nás nemají rády. Říkají takové ty staré známé argumenty – že v lécích nic není a tak. Mám doma knížku, která se jmenuje Špinavá medicína. Analyzuje praktiky farmaceutického průmyslu a jeho snahu nás potlačit. Mám v Londýně přítele, kterého dvakrát vyloupili. Policie řekla, že to byla průmyslová špionáž. A proč? Protože léčí HIV pozitivní pacienty a ty, kteří

mají AIDS. Farmaceutický průmysl nechce, abychom je vyléčili. Chce jim prodávat svoje léky.

Red.: A vy léčíte HIV pozitivní pacienty?

F.T.: Když přijdou, tak ano. Ale není to moc často. Měl jsem s sebou jeden případ HIV pozitivního člověka, ale nepřednášel jsem ho. Léčil jsem ho jen krátký čas.

Red.: Jak to šlo?

F.T.: Ze začátku velmi dobře, ale on nezměnil svůj životní styl. Příliš mnoho pracoval, jedl a pil a málo spal. Přišel do nemocnice s masivním krvácením – trombocytopenií –, což by se dalo popsat jako rychlé odumírání červených krvinek. Prostě krvácel. První volba léku – Phosphorus. Ten trochu krvácení zmírnil a pak se ukázalo, že pacientovi sáknou krev ze všech částí těla – z očí, uší, pórů – dostal *Crotalus horridus*. Uzdravil se, pustili ho z nemocnice a on se vrátil ke svému hektickému způsobu života. Tím to skončilo.

Red.: Vy jste mu samosebou řekl, že musí změnit svůj způsob života, a tak...

F.T.: Ne, já svým pacientům nic nenařizuji. Já se jen snažím jim pomoci se rozhodnout. Ale oni sami musí chtít. Ten pacient dobře věděl, co dělá. Sám mi řekl, že radši z té práce zemře, než aby se změnil, on se nechtěl změnit.

Red.: Setkal jste se už někdy s tím, že prý stačí pacientovi popsat jeho patologii, třeba zrovna Phosphorus, a tím ho přimět, aby v mysli prožil jeho symptomy, a nastartuje se ozdravný proces?

F.T.: Takové věci jsem slyšel, také že se dá napsat na papírek název léku a myslet na něj ve směru pacienta... no já radši lidem dávám léky. Když podám lék, a ten nefunguje, může to být z několika důvodů – buď to byl nesprávný lék, nebo potence, nebo, což se nestává tak často, byl lék neúčinný, kontaminovaný. Musím udělat rozvahu, podívat se do materie mediky a rozhodnout se, co dál. Ale předstírat, že někomu dáváme lék, je podle mě naprosto neetické.

Red.: Mám dojem, že o něčem podobném jsem četla v Sankaranovi...

F.T.: Diskutuje o tom spousta homeopatů, já ne a vůbec tomu nevěřím. Hodně jsem se kvůli takovým názorům hádal. Ať už je to cokoliv, o čem ti lidé mluví, homeopatie to není.

Red.: Vraťme se ještě k vašim pacientům. Vy jim opravdu nic neporadíte?

F.T.: Ale ano, v tom je rozdíl. Já jim zásadně nic nenařizuji, ale to neznamená, že s nimi nehovořím o tom, co by pro ně bylo dobré, například pro-

bereme jejich výživu, způsob života. Mám v ordinaci velkou encyklopedii zdraví, je to naturopatická publikace, z ní třeba pro pacienta něco vyberu, okopíruji mu to. Někdy třeba pustím počítač, mám tam program, který se nazývá Morrison's Desk-top Guide, a nechám ho přečíst si obraz jeho léku.

Red.: Vy necháte pacienty, aby si to přečetli?

F.T.: Ale samozřejmě! Mají právo to vědět. Řeknu třeba: dám vám Phosphorus. A co to je? zeptá se pacient. No je to prvek, jehož vlastnosti, na které se přišlo v provingu, se vám hodně podobají. Tady se podívejte – a nabídnu mu obrazovku.

Red.: Ale co třeba když chcete někomu dát Sepii? Taky ho necháte přečíst si onen vesměs nelichotivý obraz léku?

F.T.: No, musíte najít lichotivější popis... (smích). Ale musím přiznat, že Sepii bych třeba její obraz číst nenechal. Vlastně nemůžete nechat každého pacienta číst si obraz jeho léku. Já nejčastěji ukazuji lidem jeden lék, který se velmi špatně vysvětluje, a to je Carcinosin. Vzpomínám si na jednu matku, která se ptala, co podám, a já řekl Carcinosin, tady si to přečtete, a ona povídá: To je můj syn, to je přesně on!

Red.: Carcinosin se špatně předepisuje, že? No, pro vás to asi těžké není.

F.T.: Já bych nerad, aby to vypadalo, že jsem nějak výjimečně úspěšný v předepisování. Na své přednášce jsem říkal, že jsem vždycky rád učil a že semináře, kde se člověk předvádí jako nějaký guru, nejsou můj styl. Mám prostě víc zkušeností, jinak nejsem o nic lepší nebo horší než jiní kolegové. Někteří moji pacienti se prostě neuzdraví. Však jsem vám na přednášce ukazoval svůj zápas o nalezení správného léku.

Red.: Je od vás statečné, že to přiznáte.

F.T.: Slíbil jsem, že budu mluvit pravdu.

Red.: My se vždycky snažíme udělat zázrak...

F.T.: ...a ono to někdy nejde. U některých pacientů ten zázrak je jen malý.

Red.: Poslední věc, na kterou bych se vás chtěla zeptat, je nespavost. Pokud je to případ, kdy nespavost způsobilo zranění hlavy a pacient dostane Arniku a nespí a pak dostane Natrum sulphuricum a chvíli spí a pak relapsuje, je možné, že je to nespavost nevléčitelná?

F.T.: Pokud jde o zranění hlavy, tak bych ihned myslel na poškození mozku.

Red.: Ale CT nic neprokázalo.

F.T.: Stejně tam může být. A taky páteře. Pořádně bych si přečetl materii medicu. Například Helleborus. Hledal bych mezi léky se zraněním hlavy a páteře.

Red.: Všeobecně ale – řekl byste, že případy insomnie dobře reagují na homeopatickou léčbu?

F.T.: Obzvlášť když bereme v úvahu pacienta jako celek. Přejde k vám člověk s nespavostí, má horká chodidla a hlad v 11 hodin – a vy víte, že to bude Sulphur. Přejde žena, která má kromě nespavosti ještě migrény před menstruací a vy podáte Tiliu. I když já ji snad ještě nikdy nepředepsal.

Red.: Takže v takových případech předepisujete konstitučně.

F.T.: Když je to možné, tak ano. Ale víte, když někdo nemůže spát před svou svatbou –

Red.: To je ale přirozené.

F.T.: Dobře, ale jeho to třeba obtěžuje. Takže – je to nespavost z radosti a vzrušení, tedy Coffea! Chybou je podávat Coffeu na každý případ nespavosti. Já vím, že to víte, ale nepřehlédněte Coffeu v případě nespavosti z radosti a vzrušení. Ignatia je například jedním z léků – ale prvním na řadě – při nespavosti ze žalu. Nedávno za mnou přišla přítelkyně, která má s homeopatií své zkušenosti, s bolestí zubů. A ukázalo se, že týden předtím zemřel na rakovinu její přítel, kterého v nemoci ošetřovala. Jak jsem to uslyšel, dal jsem jí Ignatii, a bolest zubů zmizela.

Red.: A co s nespavostí z přepracování?

F.T.: Pak bych myslel především na Kali phosphoricum a Nux vomica. To bych musel ještě vědět spoustu dalších věcí. Ale jsou ještě další možnosti.

Red.: Chtěl byste na závěr něco říct našim čtenářům?

F.T.: Chtěl bych říct něco vám – že byste měli pro ty studenty 3. ročníků, kteří právě zakončili kurs, vybudovat nějaké zázemí, nebo za pět let už homeopatii nebudou dělat. Nutně potřebují supervize starších a zkušenějších kolegů a možnost se jednou za měsíc s nimi scházet. Nebo každý druhý měsíc se všichni sejdou v rámci školy a konzultovat svoje případy. Musí být také přizváni na přednášky hostujících lektorů. Musí se také naučit spoustu dalších věcí kolem vlastní praxe. Musí si například umět říct o přiměřenou odměnu.

Red.: Hodně jsme o tom s kolegy mluvili – je to pro nás vlastně teprve začátek.

F.T.: Ano, já už takovýchhle začátků prožil hodně. A ještě něco jim chci vzkázat: musíte mít svůj vlastní život mimo homeopatii. Řeknete třeba – já

nedělám nic jiného než homeopatii. No, vlastně máte pravdu, ale – například já rád vařím. Po tom, co se celý den věnuji pacientům, jdu domů a vybiju si agresi na červené cibuli, která je mimochodem mnohem lepší než bílá, a taky mi netečou slzy, když ji krájím. Zaříd'te si něco podobného, je to důležité.

Francis Treuherz mi také vyprávěl o svém pobytu v Indii, kde se stýkal a pracoval mimo jiných známých indických homeopatů i se Sankaranem. Každé pondělí prý chodívali brzy ráno do ulic a ordinovali pro bezdomovce, samosebou zdarma. Indické zkušenosti dr. Treuherze jsou fascinující a mnohočetné – například léčba rakoviny prsu homeopatickou metodou, kterou měl možnost několik týdnů sledovat ve specializované homeopatické nemocnici. O tom všem nám snad poví někdy příště.

Homeopatická léčba rakoviny

Jonathan Hardy

Reportáž ze semináře dr. Ramakrishnana, Brighton, 20-21. února 1999, pro časopis The Homoeopath č. 73/99

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

Onen vynikající seminář zorganizoval Robin Logan a zúčastnilo se ho sto padesát homeopatů. Cílem této reportáže je podělit se pokud možno s co nejširším obecnstvem o, podle mého mínění, velice cenné a spolehlivé informace, které nám umožní, abychom léčili své pacienty s rakovinou mnohem účinněji.

Dr. Ramakrishnan vystudoval homeopatii v Royal London Homoeopathic Hospital a získal členství na fakultě homeopatie (MFHom) v roce 1967. Od té doby se věnuje výhradně homeopatii.

Je to velice zaměstnaný lékař. Navštěvuje kliniky v Singapuru a ve Spojených státech, kde léčí pacienty s rakovinou, a kromě toho ordinuje v rámci své soukromé praxe v Madrasu od 7:30 do 21 hodin. Denně ho navštíví 50 i více pacientů. Svěřil se mi, že na rakovinu zemřela jeho sestra a bratr (také MFHom).

Dr Ramakrishnan má v léčbě rakoviny rozsáhlé zkušenosti. Léčil již 4 tisíce případů. Říká, že je přísný Kentián, nicméně klasická metoda předepisování, kterou užíval prvních 20 let své praxe, přinášela prý u rakovinných pacientů výsledky velmi chabé. Proto vypracoval nový přístup, který mu zajistil mnohem větší úspěch. U všech ostatních onemocnění se drží přísně metody jednoho léku a jediné dávky, nicméně u rakoviny používá střídavě několik léků, často opakuje dávky a užívá též speciálního způsobu plussing.

Jak to často bývá i u jiných homeopatů, pacienti, kteří přicházejí k dr. Ramakrishnanovi s rakovinou, bývají zpravidla v pokročilém stádiu choroby. On sám statisticky podchytil svoje případy onemocnělých rakovinou ke konci roku 1998 takto:

Celkový počet případů rakoviny:	4 020
Počet případů, které přicházejí v 1. stádiu choroby:	330
Počet případů ve 2. a 3. stádiu:	1 040
Počet případů ve 4. stádiu (terminálním):	2 650

U pacientů v 1. stádiu vývoje rakoviny dosahuje úspěšného vyléčení v 90% případů.

Dr. Ramakrishnan nám poskytl celou řadu velmi cenných rad. Nabídl nám seznam nejčastěji indikovaných léků u rakoviny, typy rakoviny, které nejlépe reagují na homeopatickou léčbu, svoje léčebné protokoly a které léky jsou indikovány u určitých typů rakoviny. Tyto informace vám chci poskytnout.

Typy rakoviny, které dobře reagují na homeopatickou léčbu:

- Astrocytom mozku
- Rakovinné bujení v dutině ústní
- Rakovina ezofágu
- Rakovina hlavy slinivky břišní
- Rakovina rekta
- Rakovina vaječníků
- Rakovina prsu
- Rakovina děložního hrdla
- Rakovina prostaty
- Rakovina močového měchýře
- Rakovina kůže
- Rakovina varlat a mužského genitálu

Podle jeho zkušeností na tyto typy rakoviny homeopatika příliš nezabírají:

- Rakovina děložního těla
- Rakovina žaludku
- Rakovina jater

V případech rakoviny jsou obvykle indikovány tyto homeopatické léky:

Arsenicum album	Conium maculatum
Aurum muriaticum	Euphorbium
Baryty	Hecla lava
Cadmium sulphuricum a ostatní soli kadmia	Hydrastis
Carcinosinum	Kaliové soli (arsenicum, iodat, bichromicum a bromatum)
Cundurango	Magnesium phosphoricum

Opium	Scirrhinum
Plumbum a jeho soli	Symphytum
Radium bromatum	Terebinthina
Sabal serrulata	Thuja

Z těchto léků jsou nejdůležitějšími Carcinosinum a Scirrhinum.

Protokol dr. Ramakrishnana pro léčbu rakoviny homeopatickou cestou:

U rakovinných onemocnění často musíme zavodit s časem a je to problém komplexní. Zhoubné bujení primárních i sekundárních lézí vyžaduje okamžité ošetření. Užíváme jeden lék v jednom čase, ale často léky střídáme.

Orgánový/tkáňový lék

První předepsání by měl být lék se specifickou afinitou k sídlu primárního tumoru.

Nosoda

Nosoda by se měla podávat střídavě s lékem tkáňovým. Nikdy neužívejte nosodu v ředění nižším než 30 C u případů odpovídajících chorob.

Konstituční lék

Pacientův konstituční lék by se měl podávat střídavě s předešlými dvěma a v pozdějším období, když je onemocnění pod kontrolou. Na počátku onemocnění, obzvláště není-li tumor pod kontrolou, je nutné střídat orgánový lék, nosodu a konstituční lék každý po jednom týdnu. Nejvhodnějšími potencemi jsou 30C, 200C a 1M, obzvláště když užíváme metodu plussing, o které bude řeč později. Dr Ramakrishnan používá při plussingu v 80% případů potenci 200C.

Tkáňové soli

Biochemické tkáňové soli jsou velmi užitečné jako dlouhodobá udržovací terapie, například Calcarea fluorica 6x se podává u rakoviny kostí.

Paliace

Paliativní léky mohou být předepsány na úlevu od bolestí.

(Pokračování příště)

Eugene Beauharnais Nash, MD

(1838 – 1917)

Přeložila Mgr. Lenka Ničková

Země: USA. President Mezinárodní Hahnemannovské asociace v roce 1903. Měl “pěkný tenor”, kterým vynikal ve sborovém zpěvu na metodistických shromážděních.

Graphites

Případ (24) – 1. května 1876. Mladá dáma, dcera zesnulého homeopata, před třemi týdny objevila pediculi capitis (veš hlavová – pozn. překl.) se svěděním hlavy, následkem škrábání pak vznikl zánět. Nyní má dole v záhlaví strupy, které se postupně šíří nahoru na hlavu. Vytéká z nich žlutá, želatinózní a velice páchnoucí tekutina, slepující vlasy. Cervikální žlázy jsou oteklé a citlivé na dotek, více méně tři týdny. Je bledá a slabá. Vzala si Sulph 6 a Acon 6, zlepšení trvalo jen chvíli.

Diagnóza léku:

- Strupy na hlavě vlhké: Anath., Graph., (Lyc.), (Sulph.)
- Vlasy zacuchané: Borax, Fluor. ac., Graph., Mez., Nat. m., Psor. (Sars.), Vinca.
- Pediculi capitis: (Lach.), Magnet., Mez., Oleand., Sabad., Staph., Vinca.
- Želatinózní tekutina, tvořící strupy: Graph.

Graphites je prokázaným similimem, byla podávána potence 14 M (Fincke) třikrát denně.

6. května: Strupy se zvětšily a rozšířily na temeno, ale pacientka se cítí mnohem silnější. Uzliny už nejsou citlivé. Vřed na chřípí se silným výtokem. Pokračuje Graphites.

10. května: Od 7. 5. je jí mnohem lépe, dva dny už nemá žádný výtok, bez zápachu, vlasy se nelepí. Pokračuje Graphites dvakrát denně.

19. května: Strupy jsou suché. Vlasy se lepí jen velmi málo. Svědění na hlavě. Pediculi stále pokračují. Vředy jsou mnohem lepší. Pokračuje Graphites.

23. května: Poslední tři dny je jí všeobecně lépe. Méně svědění. Bez výtoku, kromě při škrábání. Dnes našla jen jednu veš a má jeden velký vřed na stehně. Pokračuje Graphites.

8. června: V medikaci se pokračovalo do doby před třemi týdny, pacientka se stále zlepšovala. Jen občas objevila pediculi. Tři týdny je bez strupů, jen trochu drsná pokožka. Vlasy nevypadávají a není nutné je ostříhat. Cítí se lépe než před vyrážkou. Bez medikace.

28. srpna: Pacientka se cítí docela zdravá.

18. listopadu: Bylo jí dobře, ale před šesti týdny se potíže trochu vrátily, takže si sama vzala trituraci Graphites, s úspěchem.

1879, únor: Příznaky se nevrátily. Pacientka soudí, že její zdraví je všeobecně lepší než před vyrážkou.

Poznámky: V tomto případě byla opakována dávka. Pacientka trpěla depresivními vnějšími okolnostmi, které často potlačují léčebné působení remedia, které pak musí být podáváno déle.

Po tom, co se vyrážka zahojila, se pacientce dařilo lépe než před ní. Psorické miasma se často projeví akutní atakou, a pokud je pacient přeléčen vhodným antipsorikem, jeho zdraví se trvale upraví.

Po začátku léčby Graphitem se pacientka cítila mnohem silnější, i když se strupy rozšiřovaly. To byla známka skutečného zlepšení (viz Organon, paragraf 253), zvětšení výskytu vyrážky bylo výsledkem snahy životní síly za pomoci léku vytlačit miasma na povrch.

Pokud vím, pediculi capitis nejsou uvedeny u léku Graphites. Nyní úspěšně korespondenčně léčím příšerný případ stejného onemocnění ještě vyššími potentemi Graphites. Charakteristickými indikacemi jsou, jako v předešlém případě, vlhké strupy, z nichž vytéká páchnoucí tekutina, slepující vlasy, a vši.

China

Případ (40) – J. Hall, mladý svobodný muž, měl po dlouhý čas velice nafouklé břicho s prudkou kolikou. Když mě k němu zavolali, ležel již mnoho dní v posteli, protože kolika a nadýmání se stále horšilo. Byl to člověk s temnou pleť, středně vysoký a stavěný, s tmavými očima a vlasy. Měl zažloutlou pleť a žlutý, vodnatý průjem, se kterým vypouštěl množství plynů, což však neulevňovalo bolesti ani nezmenšovalo objem břicha. Břicho vypadalo jako u těhotné ženy před porodem, velmi tympanitické a kličky celého tračníku se rýsovaly na povrchu, takže byly nejen hmatné, ale i viditelné, protože muž byl všeobecně

dost vyhublý. Ležel na posteli natažený na zádech, kromě chvil, kdy na něj přicházely záchvaty bolesti. Pak se zmítal bolestí a sténal.

Zkoušel jsem podat různé léky, mezi nimi Colocynthis, Arsenicum, Nux v., nakonec Dioscorea, o níž jsem byl přesvědčen, že mu uleví, protože se při bolestech prohýbal dozadu, ne aby se stočil do klubíčka, a Dioscorea je hodně plynatý lék, který mi v podobných případech dobře posloužil. China, Carbo v. a Lyc. jsem také zkusil, všechny ve 30 potenci a nižší. Ale ani jeden lék nepřinesl žádné výsledky. Byla to chudá rodina a matka, která byla vyčerpaná nočním bděním u nemocného (neměli ani ošetřovatelku), usnula. Pacient z bolestí upadl do deliria, utekl z postele a chytili ho v nočním úboru až tři míle daleko od domova. To bylo vážné, ale byla tu jedna výhoda: byli příliš chudí na to, aby měnili lékaře nebo aby zaplatili operaci. Inu, jak je mým zvykem, sedl jsem si a znovu celý případ prostudoval. Téměř všechny příznaky si říkaly o Chinu. Už Chinu měl, ale v nízké potenci. Jediné, co se dalo dělat, bylo podat ji v potenci vysoké. Byl ten případ tak vážný? Ano. Bylo to to jediné, co se dalo dělat. Tak jsem mu dal Chinu 5M, kterou jsem sám vyrobil, takže jsem věděl, co v ní je. Výsledek by potěšil samotného Lippého. Příšerné bolesti začaly ihned ustupovat, nadmutí také, průjem ustal a za měsíc od prvního podání už muž pracoval s ostatními dělníky na cestě. Potíže se nevrátily. V tomto případě se vyskytl jeden velmi výrazný subjektivní symptom, o kterém jsem se nezmínil. Jak ho popisoval H. N. Guernsey: “Nepříjemná distenze břicha s touhou odříhnout či pocitem, jako by břicho bylo naplněné k prasknutí. Říhání neulevuje.” V tomto případě ani říhání, ani průjem nepřinášel sebemenší úlevu.

Kasuistiky

Rodinný portrét

Mgr. J. Čehovský

Je vždy výhodné pro homeopata a zejména pro jeho klienty, když léčí všechny členy rodiny. Pacienti se mohou navzájem podporovat a utvrzovat ve svém homeopatickém přesvědčení (důležité pro prevenci antidotací). Upravují se vztahy v rodině, narušené patologií jejích členů. A poznání jednoho nám homeopatům přinese lepší poznání druhého, protože existují vztahy léků. Příslušníci jedné rodiny jsou často *spřízněné konstituční typy* nebo *komplementární léky*. Velmi obvyklé rovněž je, že při dobré reperto-

rizaci jednoho z manželů vyjde velmi vysoko i lék partnera, a to někdy i zcela obvyklý.

Dne 13. 6. 96 za mnou přišla maminka s dvanáctiletou dcerou. Děvče mělo od půl roku ekzém na rukou a v obličeji, rozpraskanou kůži do krava, vysušenou a olupující se. Silné svědění, nejhorší v noci, zhoršené teplotou vodou, ale zlepšené studenou.

Časté bolesti břicha, nejvíce vpravo.

Časté rýmy.

Opakované záněty průdušek, jimž předchází bezbolestný chrapot.

Bolesti pravého kolene a kyčle.

Zduřelé podčelistní uzliny.

Většina potíží se zhoršuje na podzim.

Dívka je štíhlá, závodí v běhu, v poslední době s obtížemi. Nemá ráda mléko. Matka ji charakterizuje jako aktivní a činorodou, vstává čerstvá, ve škole je premiant, veselá, bezstarostná – to vše donedávna, nyní se objevily psychické problémy: podrážděnost, horší snášenlivost, vztahovačnost, hůře zvládá školu – tato psychická změna je hlavní důvod návštěvy.

CALC.C. 30 C, jedna dávka.

Důvody: především pravidelné celkové zhoršení ve vlhkém chladném podzimním počasí, pravostrannost, nechutí k mléku. Patologické symptomy rovněž vesměs výrazně odpovídají Calc.c. Výsledek repertorizace (program KENT): Calc. 6/14, Phos. 6/11, Ars. 5/10, Sulph. 5/10, Sil. 5/9.

Kontrola 29. 10. 96: odehrává se na podzim, kdy byla vždy silně zhoršena.

V polovině září nachlazení, bezbolestný chrapot, 2 dny – přes víkend.

Vysušená kůže na rukou – červená, svědí, objevilo se před čtrnácti dny, nejhorší před týdnem, celkově ale slabší než před léčbou, nyní lepší. Je zcela bez psychických problémů.

Kontrola 20. 5. 97: listopad a prosinec proběhl dobře (dřív krizové období).

V polovině ledna na týden ekzém pod kolena na nohou a rukou, pak vymizel, nyní se ale vrací. V půlce března asi 14 dní kašel. Psychika stále zlepšena.

CALC. C. 1M

Kontrola 29. 9. 97: Telefonicky se omluvili (dojíždějí ze značné vzdálenosti) – dívka je zcela bez potíží.

Kontrola 13. 5. 99: Otec referuje, že dívka měla krátkou chřipku (horečka, rýma) v lednu 98, jinak bez potíží, psychicky prý zářila, plná humoru. Ale na podzim 98 znovu – svárlivá, hádavá, radost z ní “opadávala”. O Vánocích v roce 98 opět teploty a rýma.

Zhoršení v psychice a nové opakování již reverzně prodělaného symptomu (teploty a rýma) ukazují na celkový relaps.

CALC. C. 10M

Kontrola 29. 6. 99: Referuje otec: krátce po podání se objevil ekzém v kloubních jamkách (jen na 2 dny). “Je naprosto v pohodě.” (Prezentováno jako případ na videu ve Škole klasické homeopatie.)

Maminka děvčete, věk 40 let, se svěřila do mé péče 13. 8. 96:

Hlavní problém je kožní alergie, svědivý ekzém, horší na pravé straně těla – vyrážka červená, jemná krupice, otéká, jako pomerančová kůra, nejhorší v zimě, silná svědivost horší v teple pod peřinou, má od svých 29 let, začalo na podzim. Ekzém je vždy od konce října do jara. Léto zlepšuje.

Problémy jsou i v psychice: zvýšená popudlivost, velká tréma před veřejným vystoupením a zkouškou, strach ze samoty (propadá melancholii). Chodí spát pozdě, o půlnoci. V historii jsou opakované časté angíny.

LYCOPODIUM 30 C

Kontrola 29. 10. 96: Potíže se žaludkem 9 dní po podání a bolest hlavy, odpoledne zvracela po jízdě autem, nadýmání, necítila se ve své kůži – vše staré symptomy. Dne 4. září ucpaná pravá nosní dírka, zduřelá pravá mandle – 4 dny. Svědivá ekzematická vyrážka, která bývala dřív, jen 4 dny.

Kontrola 20. 5. 97: V listopadu byla přesušená kůže za ušima, ekzém na rukou 10 dnů, o Vánocích 4 dny ležela, pocity na zvracení, teplota 39C, 4 dny, ekzém se už neobjevil, ale vrátil se na rukou v březnu a trvá (má jej celkem 10 let). LYCOPODIUM 1M.

Kontrola 13. 5. 99: Nebyly žádné problémy, déle než rok, až do podzimu 98. V listopadu 98 – zánět dutin a dásní – tuto potíž měla před 16ti lety. Byl to tedy reverzní symptom, který měl být ponechán bez léčby. Bez konzultace vzala antibiotika, potíže přetrvávaly asi měsíc (déle než obvykle, zřejmě vlivem antibiotik). Říká, že za ten měsíc si dost odpočinula, a od té doby nemá problémy, ani kožní, je půl roku bez jakýchkoliv obtíží.

Otec, 45 let, podnikatel, štíhlý, se připojil 13.5.99:

V lednu 96 začaly deprese z přepracování ve firmě a po dostavbě rodinného domu. Náhle se zhroutil. Deprese. Ráno se probudí zbitý jak pes, sprcha a sport zlepšují. Po snídani zhoršení. Únava od rána, nebo odpoledne, nebo až večer. Netečný, unavený. Strach z lidí, z návštěv, z pracovních kontaktů, zejména týkajících se vymáhání peněz, což ohrožuje firmu. Dříve skvělý organizátor a vyjednávač, nyní pravý opak. Strach, když zazvoní telefon. Skrývá se i před nejbližšími spolupracovníky. Ne však před rodinou. Již rok bere denně antidepressiva Prozac a Portal, která mu částečně pomáhají. Říká, že dřív byl razantní a drsný člověk (například zfackoval řidiče, když viděl, že porušil pravidla). Nyní “zalézá do ulity”. Má obavu, že by tento vývoj mohl skončit sebevraždou.

Historie: kýla vpravo v 6ti letech, na střední škole časté angíny, na fakultě hodně sportoval – lyže a horolezectví, chronický zánět prostaty a bolest při stolici, zvětšená prostata, zánět jater po návratu od moře, chronická zácpa, zlepšena stravou s vlákninou, v 25ti letech pravostranný zápal plic. Šok a zhmoždění po vážné autonehodě v USA v roce 1993.

Většinou je bez žízně, pije z rozumu, pije kávu, aby zahnal únavu. Omdlel při pracovním jednání, “protože ten den nic nejedl”. Omdlel na slunci v davu. Býval vzteklý. Nyní ho každý konflikt “rozhodí”, takže se mu vyhýbá. Silně povídavý, rád poučuje. Má rád vlhké počasí, zima vadí více než vedro, i když dříve to bývalo opačně. Když se cítí špatně, chce být v teple. Mívá nepořádek na pracovním stole. Nechá se dojmout filmem.

NUX VOMICA 1M.

Výsledek repertorizace (program KENT):

Lyc. 7/17, Nux-v. 5/12, Ars. 5/11, Calc. 5/11, Puls. 5/11

RUBRIKY: MYSL, Strach, lidé, z; Plachost; GENERÁLIE, Slabost, ráno, probuzení, při; Strana, vpravo; ŽALUDEK, Bez žízně; HRDLO, Zánět, mandle, rekurentní; BŘICHO, Zánět, játra.

Důvody: Lyc. se vyskytuje ve všech rubrikách, Nux-v. chybí v Zánět, mandle, rekurentní a v Strach, lidé, z. Tato poslední rubrika ale může být zastoupena rubrikou Plachost, kde je i Nux ve 2. stupni. K výběru Nuxu mě vedly mentální vlastnosti: dřívější útočnost a soutěživost (sporty, podnikání,) “drsnost”, potřeba stimulovat se kávou, z generálií štíhlost, pravostrannost a nastupující zimomřivost (tyto vlastnosti jsem nerepertorizoval, jejich použití by jistě hodnotu Nuxu výrazně zvýšilo). Pomohlo mi, že jsem již

věděl, že manželka je Lycopodium, a proto jsem mohl Lycopodium u manžela hned vyloučit. Ještě jsem totiž nikdy za těch skoro 20 let nezjistil, že by dva partneři měli stejný konstituční lék – domnívám se, že je to přímo vyloučené, neboť každý hledá doplňující vlastnosti u svého partnera, ty, které jemu chybí. Stejně vlastnosti odpuzují, pohled do zrcadla děsí.

Kontrola 29. 6. 99: Dne 17. 5. vzal naposledy, na mé doporučení, Portal. Dne 23. a 24. 5. měl silnou depresi, nervozita a ospalost, únava. Dne 24. 5. večer vzal Nux. v. 1M. Dne 25. 5. – deprese, vyhýbal se jednání se zákazníkem, ospalost, usnul na sociální správě při jednání. 29. 5. při výletě na Šumavu se vytratila deprese a silně snížila ospalost. Další dny bez známky deprese, trochu ospalost. Dále začal pociťovat “pohodu, chuť do práce”, jednání se zákazníkem proběhla znovu po letech “v pohodě”, úspěšně vymáhal dluhy a zachraňoval firmu. Začíná s chutí vstávat, bez únavy. Dva dny zhnisané mandle, angína, která probíhala asi 10 dní před podáním léku (poslední fyzický symptom se reverzně vrací jako první a sám rychle mizí, heringovy zákony dobře fungují). Objevily se krátce svědivé puchýřky mezi prsty, což měl před lety. Další vývoj charakterizován pacientem jako pohoda, mimořádná výkonnost, mentální stabilita i ve vyhocených situacích (těžce nemocná matka, pracovní záležitosti), zlepšily se bolesti páteře, které měl po autonehodě. Dříve spal až 10 hodin a byl trvale unavený a ospalý, nyní spí jen 5 hodin a je naprosto čilý a zcela bez únavy, ani stopa po depresi. Říká, že cítí opět životní jiskru jako v dětství, něco, na co už dávno zapomněl.

Tento poslední člen rodiny mě překvapil svým raketovým startem, svědčícím o velké vitální síle, nepodlomené ani antidepresivy. Jeho repertorizace hezky doplňuje rodinný portrét: Na prvním místě je manželčino Lycopodium a na čtvrtém dceřina Calcarea carbonica, a to přesto, že u každého z členů rodiny byly jiné potíže. Lyc. a Nux uvádí Gibson Miller (Vztahy homeopatických léků, připojeno k Allenovým Klíčovým symptomům) jako léky po sobě vhodně následující. Totéž lze říci o vztahu Lyc. a Calc. c., které jsou často po sobě podávány v triádě Sul., Calc.c., Lyc. (Hubbard Wrightová, Gibson Miller). Stejně tak Calc. c. a Lyc. jsou uváděny jako dobře následující po Nux.v.

Nezbývá než zopakovat, co bylo řečeno na začátku, že totiž konstituční léky manželů, případně dalších členů rodiny, bývají často komplementární či jinak spřízněné, což nám může, pokud jsme už poznali některého z nich dříve, dost pomoci.

Závěrem uvádím některé konstituční typy, vyskytující se v partnerském vztahu v mé praxi: Lyc. – Lach., Lyc. – Nat.s., Lyc. – Sulph., Sulph. – Sep, Sep. – China, Nat.s. – Thuj. , Sil. – Lyc., Ars. – Phos., Kali-c. – Sulph.

Domnívám se, že zkoumání vztahů lékových typů v reálném životě je velkou a zatím nenapsanou kapitolou a úkolem příštích generací.

Homeopatická literatura

Prosíme, abyste objednávali včas s předstihem, výše nákladu odborných publikací se řídí počtem objednávek. Objednávka až po vyjití může někdy prodloužit čekací dobu až do dalšího dotisku.

Novinky:

Dr. Rajan Sankaran: DUŠE HOMEOPATICKÝCH LÉKŮ

Materia medica předního světového homeopata. Nejnovější dílo založené na popisu esencí léků. Léky jsou podány především z hlediska charakteristických symptomů myslí, tvořících jádro -esenci případu. Souvisí se známou autorovou metodou předepisování podle základních symptomů myslí pacienta. U každého léku připojeny též krátké popisy případů. 450 str. Cena 590 Kč. Vyjde na jaře 2000.

Rima Handleyová: HOMEOPATICKÝ PŘÍBĚH LÁSKY

Kniha o životě a práci Samuela Hahnemanna se zvláštním zaměřením na jeho poslední léta, která prožil na vrcholu slávy se svou mladou manželkou (a homeopatickou léčitelkou) Melanií v Paříži. Kniha má silný odborný akcent, neboť detailně popisuje, jak Hahnemann se svou chotí léčil, často slavné osobnosti, je zde řada podrobných popisů jednotlivých případů. Je to především knížka o homeopatii. Napsala ji zakladatelka homeopatické college v Newcastle. Knížka byla již přeložena do mnoha jazyků a dočkala se mezinárodního uznání. Vyjde v květnu 99. Cca 220 str. , cca 159 Kč.

Připravujeme dotisky:

(vyjde po shromáždění dostatečného počtu objednávek):

Dr. H. C. Allen: KLÍČOVÉ SYMPTOMY HOMEOPATICKÉ MATERIE MEDIKY

Tato světově známá Materie medica uvádí u každého léku ty nejcharakterističtější symptomy, které jej bezpečně odlišují od ostatních a vedou v praxi nejbezpečněji ke správnému předepsání. Nový pohled na homeopatické léky. Pevná vazba – koženka. 510 str. V tomto svazku připojeno: **G.Miller: Vztahy homeopatických léků.** Ke každému léku uvedeny léky doplňkové, antidotující, dobře následující, nepřátelské. Cena 550 Kč. Vyjde v lednu 2000.

Dr. Tinus Smits: MATERIA MEDICA PRO HOMEOPATICKOU PRAXI

Dílo současného holandského lékaře určené pro kontakt s pacientem. Nejnovější poznatky o léčích. Čerpá ze všech existujících moderních zdrojů vč. Shankarana, Sherra, Vithoulkase, Morrisona, Coulterové, Phataka..., stejně jako z klasických materiálů medic, především z Clarka. A hlavně z vlastní bohaté praxe. Symptomy členěny též podle věkových kategorií. 450 str. Pevná vazba. Cena 590 Kč.

K dodání ihned:

Dr. Robin Murphy: SYNTETICKÉ HOMEOPATICKÉ REPERTORIUM

V porovnání s Kentovým Repertoriem obsahuje navíc 39 000 rubrik a přes 200 000 přidavků v léčích. Moderní terminologie. Nové léky Hydrog., Choco. atd. Jako své zdroje používá mj. i známá současná syntetická repertoria, např. Complete Repertory, McRepertory, Barthelovo a Klunkerovo Synth. rep., Kunzliho Kents Repertory Generale, Vithoulkasovy Additions to Kents Repertory a pod., celkem 55 i nejnovějších pramenů. Dává možnost hledání léku i podle současných názvů nemocí (v rozsáhlé kapitole Choroby). Některé z nových kapitol: Děti(chování, vývoj), Sny, Toxicita (otravy a závislosti), Prostředí (také znečištění vzduchu atp.), Konstituce, První pomoc (při onemocněních a úrazech). 1640 str. v jednom svazku. Pevná vazba. Cena knihy 2400 Kč.

W. a O. Boerickeovi: HOMEOPATICKÁ MATERIA MEDICA S REPERTORIEM

Jedna z nejpoužívanějších Materií medic ve světové homeopatické praxi. **Pro rychlou orientaci v klinické praxi.** Charakteristické příznaky cca osmi set léků. Připojeno repertorium. 1000 stran, cca 1100,- Kč. Pevná koženková vazba.

Miranda Castro: KOMPLETNÍ PŘÍRUČKA PRO HOMEOPATICKOU LÉČBU

Obsáhlá knížka současné anglické autorky, vhodná zejména pro použití v akutních případech a při homeopatické první pomoci. Zkušený homeopat v ní najde mnohé informace o lécích, které ani velmi rozsáhlé materií mediky neobsahují. Navíc ve stručné, kondenzované a přehledné podobě. Obrazy homeopatických rostlin. Repertorium. Repertoriizační karty. Přesný popis metody praktické léčby i s ukázkami případů. 400 str., cena 390 Kč.

J. T. Kent: HOMEOPATICKÁ MATERIA MEDICA

Podrobná Materia medica. Základní studijní materiál. 3. vydání . 962 str., pevná vazba, koženka. 1100 Kč.

Georges Vithoulkas: HOMEOPATICKÁ VĚDA

Základ moderního předepisování. Věhlasné dílo nejznámějšího homeopata současnosti. Správné vyšetření, analýza, vedení případu, komplikované případy, metoda v teorii a praxi. 300 str., pevná vazba. Cena 390 Kč.

J. T. Kent: REPERTORIUM

Tabulkový seznam symptomů a léků tyto symptomy postihujících. Nejrozšířenější diagnostická pomůcka ve světové homeopatické praxi. Upravené 2. vydání v němž došlo k opravě původního českého překladu. Nové přesné odkazy. Nová sazba. Pevná koženková vazba. 1300 str., 1490 Kč.

Pulford: KLÍČ K HOMEOPATICKÉ MATERIÍ MEDICE

2. opravené vydání. Materií medika amerického lékaře pro pokročilejší homeopaty. Určena pro holistické klasické předepisování. Obsahuje podrobný popis více než padesáti hlavních léků, které však tvoří v obvyklé klasické praxi více než 90% všech podávaných léků. Má zvláštní a velmi přehledný systém, usnadňující vyhledání přesného similia. Nejdříve u každého léku uvádí rubriku Identifikace s typickými klíčovými symptomy pro tento lék. Pevná vazba, koženka. 344 str. 450,- Kč.

MUDr. Vladimír Petroci: STUDÁNKY – OBRAZY DĚTSKÝCH KONSTITUČNÍCH TYPŮ

Homeopatická materia medica současného autora se zaměřením na charakteristické rysy dětského věku. Hluboký a detailní pohled. Původní práce je významnou pomůckou při léčbě dětí. 140 str. Cena 159,- Kč.

Program KENT pro Windows

Murphyho Syntetické repertorium jako doplněk programu již letos!

Kent se stále vyvíjí a rozšiřuje naše možnosti. Je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepříliš a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI 3 MODULY: Základní modul obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materií mediku. Cena 12000,- Kč; Modul Materia medica obsahuje další 3 materií mediky. Cena 5000,- Kč. Nový modul **Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní verze, ale s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena 7000,- Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu. K dispozici bude koncem listopadu. Přichystána jsou i další zlepšení a rozšíření funkcí programu.

Nová služba - instalace programu Kent

Instalace programu přímo u vás v ordinaci či doma

Zajišťujeme kompletní služby od nákupu hardware, přes instalaci až po školení a údržbu systému.

Bližší informace získáte v Alternativě na tel: 02/ 57 92 23 31

alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace (písemně i telefonicky):

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5

tel.: 02/57922302-9, linka 205, fax.: 02/579 223 31

e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Veškeré tituly obdržíte na dobírku buď ihned, nebo po dotisku publikace